

og for at have Arbejde til Værftet, skulde der bygges en Træskonnert her. Den ærede Minister fremhævede meget stærkt, at det, at bygge et større Pantserstrib her paa Værftet, maatte han erkjende for at være urigtigt, fordi det vilde blive for langsomt. Saa komme vi til den nærværende Sag, og da foreslaaer den ærede Minister at bygge et stort Pantserstrib her paa Værftet, og tillige en Træskonnert, og ved denne Leilighed som ved flere andre erklærer den høitærede Minister, at han staaer paa aldeles samme Standpunkt som ifjor. Altsaa, mine Herrer, ifjor var det galt at bygge et Jernstrib paa Værftet; iaar er det rigtigt. Hvad nu Træskonnerten angaaer, saa har jeg allerede strax erklæret som min Mening, at det var en urigtig Anskaffelse, at det var urigtigt at anvende Penge — som vi dog ikke have nogen Overflødigbed paa — til et Strib, som man meget godt kan undvære — jeg vil næsten sige: som vi have saa lidt Brug for, at vi ikke bør udgive 5—600,000 Rd. dertil. Det synes, saaledes som Sagen er gaaet, at det egentlig ikke videre har interesseret den ærede Minister at faae denne Træskonnert; men vi, som ere imod denne Træskonnert, staae jo ikke ene i vor Mening om, at den ikke bør bevilges, det have vi en bedre Autoritet for. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bartelsen) gjorde ved Sagens 2den Behandling en Forespørgsel til den ærede Minister om denne Træskonnert, og derpaa svarede Ministeren: „Med Hensyn til Spørgsmaalet om Træstribet er det mig aldeles uforstaaeligt, hvorfra de forskjellige Meninger, som her reises, egentlig skrives sig . . .“ „Det sees heraf — af den med Hensyn til Stribet førte Correspondance —, at det fra Værftets Side eenstemmig har været udtalt, at det var rigtigt at skaffe et saadant Strib tilveie“. Altsaa, der insisteres stærkt paa, at dette Strib er nødvendigt, idet det er eenstemmig anbefalet fra Værftet; men, dersom de Herrer ville see nærmere efter, saa falder det ud dertil, at af Otte, som skulde bedømme Hensigtsmæssigheden og Rigtigheden af at anskaffe et saadant Træstrib, have de Sex af Commissionen erklæret sig bestemt derimod. Den ærede Minister

har, som han siger, en Autoritet, der eenstemmig har tilraadet Anskaffelsen af et Strib; men det viser sig, at Sex af Otte paa det Stærkeste have fraaraadet Anskaffelsen, idet man derved kom til at mangle Penge til det, som var nødvendigt at foretage. I Forbindelse med dette skal jeg tillade mig at sœie et Par Ord til, hvad der blev anført af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), og hvorefter der ogsaa findes Noget her i anden Behandlings Forhandling. Vi, som ikke have den Lykke at være Medlemmer af Finantsudvalget, ere temmelig daarlig situerede ligeoverfor Spørgsmaal, som skulde holdes hemmelige i Udvalget. Vi opfordres til at give vort Samtykke til Anskaffelsen af et større Pantserstrib i Udlandet, og naar det nu er blevet sagt af den høitærede Minister, at der er kommet Tilbud og Overslag og Tegning fra Udlandet, saa er det haardt for os, at vi skulde være saa unyndige, at vi ikke maa sœie dem at see. Ved Sagens 2den Behandling opfordrede jeg den høitærede Minister til at see nærmere efter, om det ikke skulde være en Feiltagelse, at disse Entreprenører, som man kalder dem, i Udlandet efter den høitærede Ministers Forsikring havde betinget sig, at deres Navne ikke maatte blive bekendte, og at det altsaa kun var en confidentiel Meddelelse, Udvalget maatte erholde. Jeg bad den ærede Minister om, at han, hvis det var nødvendigt, vilde skrive til Bedkommende for at faae deres Tilladelse til at lade Sagen blive bekendt, og jeg tillod mig at bemærke, at jeg turde iudestaae for, at de usfortøvet vilde give deres Minde dertil, da jeg aldrig har hørt Tale om, at den Slags Folk skulde holde hemmeligt, til hvilken Pris de vilde levere et Strib. Det hører jo nu paa den ærede Minister, om han enten vil udtale sig derom nu eller skaffe disse Folks Tilladelse til, at deres Meddelelser benyttes udenfor Udvalget; thi, skjøndt den ærede Minister bemærkede, at Thinget naturligviis har Tillid til sit Udvalg og derfor kan stole paa, hvad det meddeler, saa vente vi dog af Udvalget, at det, naar det ikke finder, at der er Noget til Hinder for at forelægge disse Sager for Thinget, vil sørge for, at det sœer. — Jeg